

Милорад Митрашиновић

ЖРТВЕ БАЊИЧКОГ ЛОГОРА 1941—1944.

*(спискови стрељаних са подручја општина: Ваљево, Лазаревац,
Уб, Мионица, Лајковац, Љиг и Осечина)*

Бањички логор био је један од најстрашнијих логора који су Немци, уз помоћ домаћих издајника из окупиране Србије, одржавали од 1941—1944.

У Бањички логор довођени су заробљени партизани, илегалци, предратни опозиционари бившем режиму, осведочени патриоти и демократе, и праћани захваћени полицијским рацијама. Било је у логору још и четника, кажњених ко зна из каквих мотива, криминалаца, и сељака кажњених због прикривања жита. Упоредо су дејствовали Гестапо и Специјална полиција у Београду са овојим експозитурама у унутрашњости Србије. Сви они који су интернирани међу логорске зидове и жице, на улазној капији су се растајали са животом. Већ од првог сусрета са старцима и чуварима логора, показало је интернираном, суровим поступком, да се он у логору не сматра човеком. Његов живот предаје се чуварима да с њиме чине што хоће, по својој вољи и ћуди.

У самом логору, у његовом дворишту, дуго времена су стајала и радила вешала. Под прозорима интернираца вршена су и стрељања. Око интернираца је железни опасач од високих зидова са митраљезима на стражарским куполама и жицама напуњеним електричном струјом.

Замисао окупатора да у Београду образује концентрациони логор јавила се већ тада, када је донета Одлука о оружаном нападу на Југославију. Немачи Рајх није могао да заборави догађаје од 27. марта 1941. године. Познато је да су ти догађаји принудили немачку освајачку силу да за извесно време одложи и измени своје даље освајачке планове, нарочито према Совјетском Савезу. 22. јуна 1941., односно на сам дан напада на СССР, Турнер, начелник управног штаба немачког команданта Србије, захтева од Милана Аћимовића, комесара за унутрашње послове окупиране Србије, да се одмах изврше хапшења свих водећих комуниста. Турнер даје и сугестију да се за место логора изабере бивши затвор Суда за заштиту државе на Ади

Циганлији. Управа града Београда није прихватила овај предлог, већ је изабрала за логорску зграду касарну бившег 18. пешадијског пука на Бањици. Зграда је имала три спрата и сутерен а сматрало се да ће моћи да прими одједном врло велик број затвореника.

Избором зграде за концентрациони логор није био завршен и посао око његовог формирања. Зграду је требало адаптирати за „нове сврхе“. Одмах су стављене решетке на прозоре, масивнија врата на собама, с дебелим гвозденим штанглама, и танке решеткасте металне преграде између свих ходника.

И то обезбеђење још увек није сматрано довољним да онемогући евентуалне покушаје бекства, па је Драги Јовановић наредио да се изради план за осигурање логора и споља.

Радови на подизању зидова и кула — осматрачница око зграде — отпочели су почетком септембра месеца 1941. и завршени су током истог месеца. Заточеници, који су се већ налазили у логору, посматрали су из дана у дан како расте и како се шири зид око логорске зграде.

Са зидом високим пет метара, тешком капијом у гвожђе окваном и с високим осматрачницама на свим угловима, Бањички логор личио је на средњовековну тврђаву. На куполама су постављени митраљеви и рефлектори. С њих су дану и ноћу осматрале двоструке страже — по један есесовац и један жандагм Специјалне полиције. Касније, када је полиција стекла веће поверење окупатора, немачке страже су повучене.

Бањички логор био је осветљен целе ноћи. У собама су сијалице морале да горе. С времена на време са осматрачница зашарали би рефлекторски снопови, заиграли би око логорске капије и расули се по околини. Тако је окупатор од логора на Бањици учинио ипак један симбол, буктињу која стално пламса и никад се не гаси, као чежња за слободом.

Одлуком о оснивању логора на Бањици решено је да се Управа повери Светозару Вујковићу, провереном и овејаном полицијском комесару, ранијем шефу антикомунистичког одсека Управе града Београда. Овај избор није учињен случајно. Гестапо, Аћимовић, министар унутрашњих послова у окупираној Србији и Драги Јовановић, управник града Београда, добро су знали да за тај специјални задатак изабери једног од својих најпроверенијих полицајаца. Вујковић је био спреман сваког тренутка да мучи и убија заточенике. Он је становао у близини логора, али је највише боравио у њему, где се садистички иживљавао над заточеницима. Био је неуморан у изналажењу свих могућих мучења, захтевајући и од својих подређених да га у томе следе.

Поред Вујковића, као шефа логора Специјална полиција поставила је и његовог помоћника бирајући га између својих највернијих агената.

Први Вујковићев помоћник био је Ђорђе Коомајац, бивши надзорник агената београдске полиције. Он је дану и ноћу био у логору. Сваки његов улазак у собу заточеника представљао је ужас и страву.

Марта 1942. године београдски комунисти извршили су атентат на овог зликовца.

Космајца је на дужност помоћника шефа логора наследио Видосав Јевтић, бивши надзорник агената у Управи града Београда.

Последњих месеци пре расформирања логора Јевтић је напустио ту дужност а уместо њега постављен је референт (IV. одсека Специјалне полиције, — Радомир Чарапић, који ни по чему није заостајао за својим претходницима.

Ма колико да су гестаповци имали разлога да буду задовољни Ђукозићем и његовим управљањем логором, ипак су сматрали да је његово присуство у логору неопходно. Због тога је Гестапо у Београду одредио и своје представнике у логору на Бањици.

За првог гестаповског команданта логора био је постављен СС поручник Шуберт. Он се на тој дужности задржао само краће време, па га је потом заменио потпуоручник Лер. Лер је био веома суров и истакао се као злогласни мучитељ затвореника. Као командант логора није се дуго задржао.

Међу гестаповцима који су командовали логором нарочито је била подла улога СС мајора лекара доктора Јунга. Јунг је „обилазио“ собе заточеника. Пројурio бих кроз њих, избацио по коју надмену или „духовиту“ примедбу, заустављајући се само у случају ако би наишао на неког истакнутог „комунистичког бандита“, да би изблиза видео ту „зверку“. Иначе се његов главни посао одвијао на Јајинцима. Обележавао је кредом предео срца да би целати имали што тачнију мету. После плотуна обилазио је стрељане да утврди смрт. Сваког стрељаног, који би још показивао знаке живота лично би догукао револвером.

Апарат логорске управе сачињавали су стражари и кључари са својим командиром на челу. Они су одабирани из редова бивших жандарма припадника Недићевске српске страже. Услови за ову службу били су: проверена ревност у хајци и прогањању слободарских људи, свирепост према човеку уопште. Бруталност према заточеницима и спремност да најгрубље кажњавају и најситније „преступе“. Нису имали „слабости“ ни према старим ни болесним заточеницима, а ни према деци. Могућност да и они учествују у пљачкању заточеника утврђивала је њихову „савесност“ у служби. Преживели заточеници бањичког логора сећају се с гнушањем четворице кључара: Милана Кобиљског, званог „Лале“, Милана Трифуновића, Радована Гудеља и Обрада Белића. Оне који су у бањички логор упућивани после зверских мучења у Специјалној полицији, поново је овде чекало овако дневно мрцварење. А кључари, и ако најнижи, али ипак најнепосреднији функционери ове куће смрти, посебно су настојали да истакну не само своју власт већ и да задобију поверење својих старешина.

Хапшења у Београду и унутрашњости почела су од 22. јуна 1941. а прва стрељања у бањичком логору почела су средином јула 1941. и трајала све до 4. октобра 1944. године, када су издајници напустили логор пред налетом Народноослободилачке војске. Приликом повлачења непријатељ је уништавао архивока документа, рачунајући

да ће на тај начин прикрити трагове свог злочина. Тако да данас нема писаних сведочанстава о злочинима која су у њима вршена, ни тачних података колико је у њему људи изгубило животе.

При државној комисији за испитивање злочина окупатора образована је ванредна комисија за бањички логор. Из заплењене архиве бањичког логора објављени су потпуни подаци о сваком појединцу који је био тамо затворен. У објављеним списковима нису ни приближно обухваћене све жртве. Према исказима Момчила Дамњановића, из села Врбова, који је као притвореник радио на ископавању и спаљивању лешева у Јајинцима, а који је јануара 1944. успео да побегне, откопано је и спаљено 68.000.— лешева, а неспаљено је остало још 1.400. Ове чињенице, као и чињеница да су стрељања вршена, не само у Јајинцима, него и у Маринковој Бари, код Аутокоманде, на Јеврејском гробљу и Сајмишту, показује нетачност цифре од 23.697 која, према логорским књигама које је водио злогласни Вујковић, треба да представља цифру бањичких затвореника.

Стрељања бањичких заточеника била су врло честа у 1943. години. До маја месеца 1943. вршена су само стрељања мушкараца, али је од тог времена поново отпочело стрељање жена. То је трајало све до октобра месеца. У том периоду су сачувани подаци о броју стрељаних.

14. У 1943. стрељана је 91 жена, од којих је већина припадала такозваној „првој категорији“.

Нада Станић у сећању на дане проведене у логору на Бањници забележила је: „14. маја 1943. године, први пут су из наше собе изведене жене на стрељање.“

Око 21 час — 13. маја 1943., — биле су прозване жене одређене за стрељање. Целог тог дана иначе биле смо живахне. Кључар Белић опомињао нас је на ред. Соба се већ била смирила кад се око 21 час зачуло како пада гвоздена реза на вратима и појавио се Белић, а с њим Немац Руди. Руди је дошао са списковима и почео да прозива.

Прво су прозвали Јелену Ћетковић. Ми из „деветке“ знале смо да је она прва на списку, да је проглашена у Специјалној полицији као један од најтежих криваца. Била је Секретар Градског комитета КП Београда.

Руди је затим прочитао име Дринке Павловић. Сада се постављало питање, да ли је Дринка или Даринка Павловић. Даринка је тврдила да је то она, Даринка, а Дринка је тврдила да је то она прозвана, Дринка. Кад је утврђено да се прозива Дринка, а не Даринка, онда је Дринка азгрлила своју сестру Даринку, пољубила је и рекла:

— Даро, лутко моја, остаћеш жива њима у инат.

Катарина Мутић, плавуша, ванредно лепа, радничко дете из Ваљева. Она је од једне другарице узајмила две шнале за косу, и кад

1. У Сећању Наде Станић на дане проведене у логору говори се о стрељању Катарине Мутић, секретара Месног Комитета КПЈ за Ваљево, Милеве Старчевић и Даринке Павловић, које су заједно стрељане.

Катарина Мутић

је чула да је Руди изговорио њено име и презиме, извадила је те ишнале из косе и вратила их другарици од које их је узајмила.

Милева Старчевић била је радница која се целог живота патила. Због тешког рада изгледала је старија но што је била. У тренутку када су је прозвали, сетила се свог малог сина. Спремила се без речи”.

Опискови стрељаних на Бањици, објављени у Гласнику бр. 6, састављени су на основу података Комисије за испитивање злочина окупатора и његових помагача, који су објављени у „Гласу јединственог народноослободилачког фронта Србије”, Београд, 23. I — 31. VIII 1945, IV, 17—44, као и на основу сачуваних логорских књига, које се чувају у Архиву града Београда.

У следећем броју „Гласника” објавићемо имена преживелих заточеника бањичког логора са подручја општина: Ваљево, Лазаревац, Уб, Лајковац, Мионица, Љиг и Осечина.

ОПШТИНА ВАЉЕВО

1. МИЋОВИЋ ДЕСИМИР, пекароки помоћник из Ваљева, рођен 2. октобра 1911. у Дубници, син Миломира и Невенке, у логору од 17. септембра 1941.
Стрељан 3. XI, 1941.
2. БРАНКОВИЋ БОГОМИР, земљорадник, рођен 1916. у Кланици, од Владимира и Марије Живановић.
Стрељан 17. XII 1941
3. ЂОРЂЕВИЋ СВЕТОМИР, трговац, рођен 29. августа 1915. у Пријездићу, син Станоја и Марице, у логору од 3. новембра 1941.
Стрељан 17. XII 1941
4. МАНОЈЛОВИЋ ЉУБИНКА, из Београда, рођена 1902. у Ваљеву, кћи Милојка и Лепосаве, у логору од 16. новембра 1941.
Стрељана 17. XII 1941
5. МАТИЋ ВЛАДИМИР, пристав Главне Контроле, рођен у Ваљеву, син Чедомира и Митре, у логору од 4. децембра 1941.
Стрељан 17. XII 1941
6. АВРАМОВИЋ ЗЛАТОМИР, земљорадник, рођен 1907. у Котешници, син Јована и Милеве, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
7. МАКСИМОВИЋ ЖИВОРАД, столар, рођен 1906. у Мрчићу, син Радована и Јагоде Миливојевић, у логору од 8. марта 1942.
Стрељан 9. III 1942.
8. ЦЕЛЕБЦИЋ НИКОЛА, дрсер из Ваљева, рођен 1924. у Ваљеву, син Богдана и Даринке Јездић, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
9. САВИЋ СВЕТИСЛАВ, дрсер из Ваљева, рођен 6. априла 1925. у Барошевцу, син Ненада и Катарине Леонтијевић, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.

10. РУЖИЧКА ИВАН, бравар из Ваљева, рођен 1917. у Врхнику, син Јохана и Франчишке Шуштерич, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
11. РАМИХ АЛБИН, дрсер из Ваљева, рођен 1917. у Шмарју, син Франца и Марије Палшак, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
12. ПЕНЕЗИЋ БОРИСАВ, бравар из Ваљева, рођен 21. септембра 1914. у Грнучу, син Андреје и Саре Микачевић, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
13. МИЛОСАВЉЕВИЋ МИЛОШ, бравар из Ваљева, рођен 27. августа 1911. у Запреску, син Михаила и Софије Нинковић, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
14. МИЛИНОВ ДУШАН, бравар из Ваљева, рођен 12. јуна 1916. у Шајкашком Св. Ивану, син Живана и Јелене Антић, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
15. КОНАЧНИ АДАЛБЕРТ, дрсер из Ваљева, рођен 1921. у Усору, син Петра и Ане Николар, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
16. ИВАНОВ ВЛАДИМИР, брусач из Ваљева, рођен 26. децембра 1913. у Идвору, син Вељка и Јулке Петров, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
17. БОРОВНИК ЈОЖЕФ — ЈОЖА, бравар, рођен 20. фебруара 1914. у Храстији, од оца Франца и мајке Лизе Шрој, са боравком у Ваљеву. У логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
18. МАРКОВИЋ СРБОБРАН, бравар, рођен 27. октобра 1916. у Вишеграду, син Антонија и Росе Лакић, са боравком у Ваљеву, у логору од 23. новембра 1942.
Стрељан 26. XI 1942.
19. РЕЉИЋ МИОДРАГ, лекар из Ваљева, рођен 24. априла 1920. син Макевија и Данице, у логору од 2. децембра 1942.
Стрељан 25. XII 1942.
20. СТАНОЈЕВИЋ ЛАЗАР, војни лекар из Ваљева, рођен 17. марта 1896. у Грабовцу, син Драгољуба и Мирјане Вилотић, у логору од 22. јануара 1943.
Стрељан 25. I 1943.
21. ПЕРИЋ ВЛАДАН, воденичар из Пауна, рођен 1900. у Робајама, син Стевана и Кате Јовановић, у логору од 19. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
22. НИКИЋ ИВАН, земљорадник из Граболице, орач ваљевски, рођен 22. јуна 1915. у Јаребици, син Чедомира и Фане, у логору од 19. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.

23. ДАНИЛОВИЋ СРЕТЕН, земљорадник из Горње Буковице, рођен 1884. у Горњој Буковици, син Вукосава и Иване Живановић, у логору од 19. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
24. ДАНИЛОВИЋ ЉУБИСАВ, земљорадник из Горње Буковице, рођен 1905. у Горњој Буковици, син Сретена и Даринке Ђурић, у логору од 19. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
25. ДАНИЛОВИЋ ЖИВОТА, земљорадник из Горње Буковице, рођен 1919. у Горњој Буковици, син Сретена и Даринке Ђурић, у логору од 19. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
26. САКАН ВАСО, столар из Ваљева, рођен 14. децембра 1914. у Ђукићу (Јајце), син Крсте и Јованке, у логору од 8. марта 1943.
Стрељан 9. III 1943.
27. ЂУРИЧИЋ МОМИР, из Бабине Луке, рођен 16. децембра 1914. у Козлучићу, син Драгомира и Росе, у логору од 9. јануара 1943.
Стрељан 2. IV 1943.
28. ВИЋЕНТИЈЕВИЋ ЧЕДОМИР, свештеник из Бранковине, рођен 1. децембра 1879. у Паунама, син Алексе и Селене, у логору од 8. децембра 1942.
Стрељан 2. IV 1943.
29. ВИЋЕНТИЈЕВИЋ АЛЕКСА, свештеник из Бранковине, рођен 2. августа 1908. у Бранковини, син Чедомира и Стевке, у логору од 8. децембра 1942.
Стрељан 2. IV 1943.
30. МИЛИВОЈЕВИЋ СТАНИЦА, свршена ученица гимназије, рођена 29. јула 1923. у Ваљеву, кћи Милорада и Видосаве, у логору од 20. марта 1943.
Стрељана 7. IV 1943.
31. МИЛОШЕВИЋ МИЛКА, свршена ученица из Ваљева, рођена 3. августа 1922. у Ваљеву, кћи Милоша и Крстине, у логору од 4. марта 1943.
Стрељана 25. V 1943.
32. ТАНАСИЋ СРБОЉУБ, приватни чиновник из Уба, рођен 15. марта 1921. у Ваљеву, син Светозара и Пауле, у логору од 10. маја 1943.
Стрељан 25. V 1943.
33. МУТИЋ КАТАРИНА, студент права из Ваљева, рођена 25. јануара 1920. у Ваљеву, кћи Аврама и Наталије, у логору од 20. марта 1943.
Стрељана 14. V 1943.
34. СТАРЧЕВИЋ МИЛЕВА, радница, рођена 5. фебруара 1921. у Приљаву, са боравком у Ваљеву, у логору од 1. марта 1943.
Стрељана 25. V 1943.
35. ПИРГИЋ ОЛГА, ученица из Ваљева, рођена 3. децембра 1923. у Ваљеву, кћи Николе и Десанке, у логору од 8. марта 1943.
Стрељана 7. VI 1943.

36. СТАНИШИЋ СТЕВАН, трговац из Ваљева, рођен 22. јуна 1920. у Брчком, син Илије и Олге, у логору од 30. јуна 1943.
Стрељан 3. VII 1943.
37. МАТИЋ МИОДРАГ, наредник-водник, из Ваљева, рођен 13. маја 1911. у Доњој Буковици, у логору од 30. јула 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
38. МАТИЋ ВЛАСТИМИР, срески начелник из Ваљева, рођен 25. септембра 1904. у Лозници, у логору од 30. јула 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.

Милка
Милошевић

39. СТАНОЈЕВИЋ ВОЈИН, земљорадник из Дружетића, рођен 1883 у Дружетићу, у логору од 20. јула 1943.
Стрељан 25. IX 1943.
40. ЧАРДАЧАНИН ДРАГОЉУБ, земљорадник из Дружетића, рођен 1913. у Дружетићу, у логору од 20. јула 1943.
Стрељан 25. IX 1943.
41. БАЈИЋ ЗЛАТОМИР, земљорадник, из Златарића, рођен 1. марта 1905. у Златарићу, син Милорада и Даринке, у логору од 30. јула 1943.
Стрељан 25. IX 1943.

42. МИЛОВАНОВИЋ МИЛОВАН, земљорадник из Доње Буковице, рођен 5. маја 1898. у Доњој Буковици, син Симе и Станке, у логору од 29. јула 1943.
Стрељан 1. X 1943.
43. МАРТИНКОВИЋ МИЛЮЈЕ, земљорадник из Горње Буковице, рођен 1903. у Оровици, син Светозара и Јаноке, у логору од 29. јула 1943.
Стрељан 1. X 1943.
44. ОБРАДОВИЋ СТАНИМИР, земљорадник из Дружетића, рођен 1904. у Дружетићу, син Аксентија и Миљане, у логору од 20. јула 1943.
Стрељан 1. X 1943.
45. ОБРАДОВИЋ ОБРАД, земљорадник из Дружетића, рођен 1889. у Дружетићу, син Миљка и Живке, у логору од 20. јула 1943.
Стрељан 1. X 1943.
46. МАТИЋ ДРАГАН, земљорадник из Попучака, рођен 1921. у Попучкама, син Александра и Миладинке, у логору од 26. фебруара 1944.
Стрељан 20. III 1944.
47. ГУДОВИЋ СРБОЉУБ, земљорадник, из Лукавца, рођен 1920. у Лукавцу, син Милорада и Томке, у логору од 26. фебруара 1944.
Стрељан 20. III 1944.
48. БАБИЋ МИЛОРАД, шеф Железничке станице, рођен 22. фебруара 1902. у Ваљеву, син Васе и Драге, у логору од 19. марта 1944.
Умро 19. IV 1944. у логорској амбуланти
49. СТАРЧЕВИЋ РАДОСАВ, молер, рођен 1. маја 1917. у Ваљеву, син Драгољуба и Сигоне, у логору од 10. фебруара 1944.
Стрељан 15. VI 1944.
50. ЛЕТИЋ ВЛАДИМИР, бравар из Кијева, рођен 1. фебруара 1906. у Ваљеву, син Милана и Милице, у логору од 1. марта 1944.
Стрељан 19. VI 1944.
51. ВЕЛИЧКОВИЋ МИША, ученик VIII разреда гимназије, рођен 1921. у Нишу, у логору од 5. септембра 1943.
Стрељан 19. III 1944.

ОПШТИНА УБ

1. ЈОВАНОВИЋ СРЕТЕН, земљорадник, рођен 1901. у Љубишићу, син Љубисава и Анђелије Савић,
Стрељан 17. XII 1941.
2. ПЕТРОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник, рођен у Љубишићу, стар 22. године, син Драгутина и Милеве Петровић,
Стрељан 17. XII 1941.
3. ЛАЗИЋ ЖИВОРАД, земљорадник из Вукићевице, срез посавски, рођен 1921. у Вукићевици, син Живана и Јулије, у логору од 11. октобра 1941.
Стрељан 17. X 1941.
4. ЈАНКОВИЋ ЂУРАН, учитељ из Уба, рођен 1907. у Заграду, срез Берански, син Мире и Јелисавете Божовић, у логору од 28. децембра 1941.
Стрељан 5. III 1942.

5. БУРЂЕВИЋ РАИСАВ, земљорадник, рођен 1906. у Месарцима (тамнавски), син Живана и Наталије, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
6. МУТИЋ ДУШАН, (Љубица), трговачки помоћник из Бргула, рођен 1922. у Славонској Пожези, син Васе и Јуле Марковић, у логору од 26. фебруара 1942.
Стрељан 9. III 1942.
7. РАДИВОЈЕВИЋ МИЛУТИН, земљорадник, рођен у Стубленици, стар 18. година, син Светозара и Крстине, у логору од 26. фебруара 1942.
Стрељан 9. III 1942.
8. ШТУЛОВИЋ МИЛОШ, радник, рођен 19. марта 1920. у Каленићу, син Драгутина и Саре, у логору од 30. октобра 1941.
Стрељан 9. V 1942.
9. ВЕСИЋ ПЕТАР, земљорадник из Такова, рођен 1896. у Такову, син Недељка и Стефаније Јовановић, у логору од 17. новембра 1942.
Стрељан 3. XII 1942.
10. МАРКОВИЋ МИЛАДИН, земљорадник из Такова, рођен 1888. у Такову, син Милоја и Јелене, у логору од 17. септембра 1942.
Стрељан 15. XII 1942.
11. ПАНДУРОВИЋ БОРИСАВ, земљорадник из Такова, рођен 24. августа 1922. у Такову син Васе и Данијеле, у логору од 17. децембра 1942.
Стрељан 17. XII 1942.
12. МАРТИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадник, рођен 1887. у Совљаку (тамнавски), син Милоша и Ранђије Милосављевић, у логору од 7. марта 1942.
Стрељан 25. XII 1942.
13. СМИЉАНИЋ МИЛИЈАНА, кафецинка из Такова, рођена 1893. у Бранетићу, кћи Марка и Станке Трнавац, у логору од 2. децембра 1942.
Стрељана 25. I 1943.
14. БУРОВИЋ ИВАНКО, земљорадник, рођен 1900. у Слатини, син Новице и Милунке, у логору од 23. јануара 1943.
Умро у логору 9. II 1943.
15. ЈОВАНОВИЋ ЉУБИСАВ, пензионер, рођен 1908. у Милорцу, син Милутина и Живке, у логору од 8. јануара 1943.
Стрељан 2. IV 1943.
16. ВЕСКОВИЋ ЖИВОЈИН, земљорадник, рођен 1925. у Слатини, син Богољуба и Јованке, у логору од 31. децембра 1942.
Стрељан 14. V 1943.
17. ЖИВАНОВИЋ РАДОМИР, земљорадник из Такова, рођен 21. новембра 1920. у Такову, син Александра и Крстине, у логору од 23. јануара 1943.
Стрељан 3. VII 1943.

18. БУРЂЕВИЋ ДРАГОЈЛО, земљорадник из Слатине, рођен 15. јула 1913. у Слатини, син Павла и Станке, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

19. БУРЂЕВИЋ ЖИВКО, земљорадник из Слатине, рођен 1915. у Слатини, син Павла и Станке, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

20. ЖИВКОВИЋ ВОЈИСЛАВ, земљорадник из Црвене Јабуре, рођен јануара 1901. у Црвеној Јабурци, (тамнавски), син Константина и Павлије, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

21. ИКОНОВИЋ ЂОРЂЕ, земљорадник из Баталага, рођен 1912. у Баталагама (тамнавски), син Љубомира и Милојке, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

22. ИСИЋ ЖИВОТА, земљорадник из Слатине, рођен 1915. у Слатини, син Александра и Ранђије, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

23. ЈАКОВЉЕВИЋ МИХАИЛО, земљорадник из Бањана, рођен 24. јула 1925. у Бањанима, син Мијата и Крстине, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

24. ЈОВАНОВИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадник из Баталага, рођен 1911. у Баталагама, син Милована и Живке, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

25. ЈОВАНОВИЋ МИЛОЈКО, земљорадник из Баталага, рођен 1911. у Баталагама, син Кузмана и Ангелине, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

26. РАТКОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник из Бањана, рођен 1923. у Бањанима, син Саве и Лепосаве, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

27. БУРЂЕВИЋ ЈОРДАН, земљорадник из Слатине, рођен 10. јуна 1918. у Слатини, син Ђоке и Анђелије, у логору од 23. јуна 1943.

Стрељан 3. VII 1943.

28. МИЈАИЛОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник из Чучуга, рођен 1908. у Чучугама, син Љубомира и Даринке, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 12. VII 1943.

29. АШКОВИЋ ЖИВОРАД, земљорадник из Чучуга, рођен 1905. у Чучугама, (тамнавски), син Милана и Анке, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 12. VII 1943.

30. АШКОВИЋ ДРАГИША, земљорадник из Чучуга, рођен 1910. у Чучугама, (тамнавски), син Јеврема и Милеве, у логору од 23. априла 1943.

Стрељан 12. VII 1943.

31. СТОЈАНОВИЋ ВЕРОЉУБ, земљорадник из Такова, рођен 7. маја 1917. у Такову син Светислава и Даринке, у логору од 23. јула 1943.
Стрељан 9. VIII 1943.
32. ГАВРИЛОВИЋ ЈАНКО, земљорадник из Чучуга, рођен 21. априла 1919. у Такову, син Александра и Малинке, у логору од 23. априла 1943.
Стрељан 9. VIII 1943.
33. ТОМИЋ МИХАИЛО, земљорадник из Бањана, рођен 1921. у Бањани (Качерски), син Лепосаве Томић, у логору од 18. марта 1942.
Стрељан 16 IX 1943.
34. МАРКОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник из Такова, рођен 13. фебруара 1922. у Такову, син Алексе и Савете Аџић, у логору од 17. септембра 1942.
Стрељан 30. XI. 1943.
35. ВИЋЕНТИЋ МАРКО, земљорадник из Бањана, рођен 7. октобра 1903. у Бањанима син Негована и Христе, у логору од 23. априла 1943.
Стрељан 9. XII 1943.
36. ВЕЛИМИРОВИЋ ЖИВОРАД, земљорадник, из Такова, рођен 10. марта 1919. у Такову, син Ђуре и Анђелије, у логору од 23. маја 1943.
Стрељан 9. XII 1943.

ОПШТИНА ЛАЗАРЕВАЦ

1. АДАМОВИЋ СТАНИСЛАВ, дневничар Окружног Уреда, рођен 25. маја 1906. у Жупањуцу, син Стевана и Катарине, у логору од 3. октобра 1941.
Стрељан 4. X 1941.
2. ТИМОТИЈЕВИЋ СВЕТИСЛАВ, земљорадник, рођен 1920. у Медошевцу, син Ненада и Наталије Рајковић,
Стрељан 17. XII 1941.
3. ДЕЛИЋ МИХАИЛО, судски писар из Лазаревца, рођен 6. децембра 1912. у Берковићу, син Саве и Милосаве, у логору од 10. децембра 1941.
Стрељан 17. XII 1941.
4. МИЛОСАВЉЕВИЋ ВИТОМИР, земљорадник, рођен 1889. у Брајковцу, син Милана и Миљане, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
5. МАРКОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник, рођен 1890. у Лазаревцу, син Драгише и Живке, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
6. МАРИНКОВИЋ ВЛАДИСЛАВ, земљорадник, рођен 1910. у Врсоцима, син Драгољуба и Иванке, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.

7. ЈОВАНОВИЋ РАЈКО, земљорадник, рођен 1916. у Вреоцима, син Милоја и Анке, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
8. БУРИЋ ЛЈУБОМИР, земљорадник, рођен 1912 у Цветановцу, син Драгомира и Даринке Маринковић, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
9. ЛУКИЋ МИЛОРАД, земљорадник рођен 1912. у Вреоцима, син Милутина и Љубице у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 9. V 1942.
10. НИКОЛИЋ ВИДОЈЕ, земљорадник, рођен 7. јануара 1892. у Бистрици, син Живана и Милице Штирић, у логору од 10. септембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
11. СТЕФАНОВИЋ ЛЈУБОМИР, пинтер из Црљенца, рођен 1908. у Јастрепцу, син Драгомира и Стојанке Јанковић, у логору од 14. јуна 1942.
Стрељан 14. V 1943.
12. ГРУБОР ЛАЗАР, земљорадник, рођен 1892. у Босанском Петровцу, син Јаћима и Смиљане, са боравком у Брајковцу, у логору од 17. маја 1943.
Стрељан 7. VI 1943.
13. СТЕФАНОВИЋ СРЕДОЈЕ, бравар, рођен 10. јула 1921. у Шопићу, син Рада и Перке, у логору од 3. јуна 1943.
Стрељан 7. VI 1943.
14. ПЕРИШИЋ ДРАГОЉУБ, зубни техничар, рођен 29. марта 1915. у Лазаревцу, син Здравка и Марице Сигеван, у логору од 20. августа 1942.
Стрељан 20. VIII 1942.
15. АЛЕКСИЋ МИЛАН, зидар из Мелошевца, рођен 1904. у Лукавцу (Ваљево), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељан 26. VIII 1943.
16. КАЦЕНГОЛД ЈОЗЕФ, ташнер из Лазаревца, рођен 12. јануара 1910. у Кракову (Пољска), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
17. КАЦЕНГОЛД ЕВА, маникирка из Лазаревца, рођена 17. августа 1921. у Бреслави (Немачка), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељана 17. VIII 1943.
18. КАЦЕНГОЛД ДАВИД, фирмописац из Лазаревца, рођен 16. јуна 1911. у Кракову (Пољска), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
19. ВАЈНТРАУБ ФРАНЦИСА, домаћица из Лазаревца, рођена 1. октобра 1888. у Чешанову (Пољска), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељана 17. VIII 1943.
20. ВАЈНТРАУБ САУЛ ЈОЖЕ, ђак из Лазаревца, рођен 3. јануара 1924. у Јозефову (Пољска), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.

21. ВАЈНТРАУБ ЕСТЕРА, домаћица из Лазаревца, рођена 1. октобра 1888. у Чешанову (Пољска), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељана 17. VIII 1943.
22. ВАЈНТРАУБ ВИКТОР, ђак из Лазаревца, рођен 11. априла 1928. у Јозефову, (Пољска), у логору од 12. јуна 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
23. ГРУЖАНИН ЗДРАВКО, учитељ из Јунковца, рођен 30 септембра 1918. у Јунковцу, у логору од 3. јула 1943.
Стрељан 1. X 1943.
24. ЛАЗАР ОЛГА, домаћица из Вреоца, рођена 1905. у Јарку, у логору од 10. јула 1943.
Стрељана 21. X 1943.

ОПШТИНА ОСЕЧИНА

1. ЈАЋИМОВИЋ БОЖИДАР, трговачки помоћник, рођен у Осечини, син Михаила и Даринке, у логору од 3. октобра 1941.
Стрељан 4. X 1941.
2. БОГДАНОВИЋ ДУШАН, земљорадник, рођен 1898. у Белотићу, син Драгутина и Кате, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
3. НИКОЛИЋ РАДОВАН, земљорадник, рођен 1905. у Каменици, син Милана и Милеве, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
4. РАКИЋ ЖИВОРАД, рођен 1900. у Причевићу, син Радојице и Милице, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
5. ЈАНКОВИЋ ЖИВОТА, баштован из Београда, рођен 1. децембра 1923. у Ваљевској Каменици, син Илије и Круне Бранковић, у логору од 20. јануара 1942.
Стрељан 9. III 1942.
6. ТРНАВАЦ КОСТАДИН, земљорадник из Каменице, рођен 20 маја 1903. у Каменици, син Крсте и Инђије Веселиновић, у логору од 8. децембра 1942.
Стрељан 26. XII 1942.
7. ТОДОСИЈЕВИЋ ЉУБИВОЈЕ, земљорадник из Каменице, рођен 14. јануара 1903. у Каменици, син Вилимана и Винке Рајчевић, у логору од 8. децембра 1942.
Стрељан 26. XII 1942.
8. СОЛДАТОВИЋ МИЛОВАН, земљорадник, рођен 1885. у Баставу, син Арсена и Пелагије, у логору од 23. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
9. СОЛДАТОВИЋ СВЕТИСЛАВ, земљорадник, рођен 1881. у Баставу, син Арсена и Пелагије, у логору од 23. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.

10. СЕКУЛИЋ КРСТА, земљорадник, рођен 5. јануара 1896. у Бело-тићу, син Светозара и Миленије, у логору од 23. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
11. СПАСОЈЕВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник из Стапара, рођен 1912. у Стапару, син Милоја и Станиславе, у логору од 8. децембра 1942.
Стрељан 2. IV 1943.
12. УРОШЕВИЋ МИОДРАГ, земљорадник из Сирдије, стар 23. године, син Чеде и Кристе Мрдаровић, у логору од 17. јуна 1942.
Стрељан 14. V 1943.
13. СОЛДАТОВИЋ РАДОМИР, ученик VI разреда гимназије, из Бастава, рођен 25. септембра 1924. у Баставу, син Милорада и Лепосаве Стевановић, у логору од 23. децембра 1942.
Стрељан 7. V 1943.
14. ЖИВАНОВИЋ ЖИВАН, земљорадник из Лопатња, рођен 16. фебруара 1910. у Лопатњу, син Петра и Петрије, у логору од 23. априла 1943.
Стрељан 3. VII 1943.
15. ЈОВАНОВИЋ ВЕЛИЧКО, земљорадник из Туђина, рођен 27. јуна 1908. у Туђину, син Љубомира и Радојке, у логору од 30. јула 1943.
Стрељан 4. VIII 1943.
16. МИЛОВАНОВИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадник из Лопатња, рођен 1893. у Лопатњу син Милоша и Данице, у логору од 16. августа 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
17. МИРИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадник из Лопатња, рођен 1891. у Лопатњу, син Милинка и Петрије Вилотић, у логору од 16. августа 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
18. ЈАНЧИЋ РАДОМИР, земљорадник из Лопатња, рођен 18. октобра 1880 у Лопатњу, син Марка и Добрије Ранковић, у логору од 16. августа 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.
19. ВУЧИЋЕВИЋ МИХАИЛО, учитељ, из Миличинице, рођен 3. фебруара 1915. у Скопљу, син Чедомира и Милане, у логору од 30. јула 1943.
Стрељан 17. VIII 1943.

ОПШТИНА ЉИГ

1. ЛУЧИЋ ДОБРИВОЈЕ, лимар, рођен 27. јула 1908. у Цветановцу, син Живорада и Лепосаве, у логору од 17. септембра 1941.
Стрељан 17. X 1941.
2. КУБУРОВИЋ ЂОРЂЕ, касапин, рођен 15. августа 1917. у Љигу, син Петра и Милеве Недељковић, у логору од 25. марта 1942.
Стрељан 9. V 1942.

3. АНДРИЋ СВЕТОЗАР, земљорадник из Трудеља, рођен 30. марта 1909. у Трудељу син Драгољуба и Даринке Вучићевић, у логору од 31. августа 1942.
Стрељан 17. X 1942.
4. НЕДЕЉКОВИЋ УРОШ, земљорадник из Пољаница, рођен 2 фебруара 1905 у Паљаници, син Недељка и Сигбинке Блажић, у логору од 31. августа 1942.
Стрељан 17. X 1942.
5. ПАВЛОВИЋ МИЛОЈКО, земљорадник из Угриноваца, рођен 1901. у Угриновцима, син Миљке, у логору од 3. септембра 1942.
Стрељан 17. X 1942.
6. РАДОЈИЧИЋ ВОЈМИР, земљорадник из Угриноваца, рођен 28. октобра 1914. у Угриновцима, син Светозара и Станојке Јовановић, у логору од 31. августа 1942.
Стрељан 17. X 1942.
7. ЛАЗАРЕВИЋ ДИМИТРИЈЕ, рођен 15. децембра 1919. у Плевљима, син Михаила и Симане Деспотовић, са боравком у Љигу,
Стрељан 8. XII 1942.
8. МИЧЕНКОВИЋ ПЕТАР, земљорадник из Качера, рођен 7. фебруара 1920. у Качеру, син Велимира и Миланке Милићевић, у логору од 8. децембра 1942.
Стрељан 26. XII 1942.
9. ЗАГОРЧИЋ САВО, касапин, рођен 1878. у Ковачевцу, син Ђуре и Вате Петљански, са боравком у Белановици, у логору од 1. децембра 1942.
Умро у болници 14. фебруара 1943.
10. МАРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВ, кафеџија из Ивановца, рођен 4. децембра 1902. у Ивановцу, син Благоја и Меланије Томић, у логору од 2. децембра 1942.
Стрељан 19. II 1943.
11. ПАВЛОВИЋ — ИГИЋ ДРИНКА, учитељица из Ниша, рођена 8. новембра 1918. у Белановици, кћи Драгомира и Зорке Јовановић у логору од 2. јула 1942.
Стрељана 14. V 1943.
12. КУБУРОВИЋ МИЛАН, приватни чиновник из Љига, рођен 16. августа 1920. у Љигу, у логору од 23. јула 1943.
Стрељан 25. XI 1943.
13. КУБУРОВИЋ МИЛОРАД, трговац из Љига, рођен 1901. у Љигу, у логору од 24. јула 1943.
Стрељан 25. XI 1943.
14. МРАКИЋ ГОЈКО, земљорадник, рођен 5. марта 1915., са боравком у Белановици, у логору од 22. јануара 1943.
Умро у логору 28. IX 1943.
15. ПЕТРИЋ ЉУБИСАВ, земљорадник из Бабајића, рођен 1919. у Магновићу (Бјељина) у логору од 20. јула 1943.
Стрељан 1. X 1943.

ОПШТИНА МИОНИЦА

1. ЈАНКОВИЋ ДРАГИША, земљорадник, рођен 10. октобра 1911. у Планиници, син Дамњана и Смиљке.
Умро у логору 31. XII 1941.
2. МАТИЋ БОРКО, земљорадник рођен 1908. у Ракару, син Љубисава и Војиславе, у логору од 13. фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
3. ПЕРИЋ МИЛОРАД, земљорадник, стар 50. година, рођен у Мио-ници, син Ђорђа и Стојке Јанковић, у логору од 13 фебруара 1942.
Стрељан 5. III 1942.
4. РАДОЈЕВИЋ СТАНОЈКА, домаћица из Ваљевске Мионице, ро-ђена 1900. у Цветовцу кћи Радосава и Радојке, у логору од 6. октобра 1942.
Стрељан 17. XII 1942.
5. МАРКОВИЋ ЖИВКО, земљорадник из Крчмара, рођен 24. феб-руара 1900. у Крчмару син Светозара и Миљке, у логору од 2. де-цембра 1942.
Стрељан 25. XII 1942.
6. МИТИЋ ЉУБОМИР, земљорадник, рођен 6. априла 1907. у Ра-карима, син Михаила и Круније, у логору од 18. фебруара 1943,
Стрељан 19. II 1943.
7. БУРИЧИЋ РАДОЈКА, домаћица, рођена 1887. у Рајковићу, кћи Лазара и Милице Терзић, у логору од 19. децембра 1942.
Умрла у логору 27. IV 1943.
8. КОСТИЋ ВОЈИСЛАВ, земљорадник, рођен 31. марта 1902. у Паш-трићу, син Велимира и Љубице, у логору од 23. априла 1943.
Стрељан 7. V 1943.
9. ПЕШИЋ МИЛОМИР, земљорадник из Дучића, рођен 1917. у Ду-чићу, син Велимира и Неранце, у логору од 14. априла 1943.
Стрељан 7. V 1943.
10. ТРИФУНОВИЋ ПРЕДРАГ, келнер, рођен 15. новембра 1915. у Мионици, син Станислава и Милеве, у логору од 1943.
Стрељан 25. V 1943.
11. ГЛИГОРИЈЕВИЋ ИЛИЈА, земљорадник из Санковића, рођен 8. августа 1911. у Санковићу, син Радомира и Љубинке, у логору од 23. априла 1943.
Стрељан 3. VII 1943.
12. ПЕТРОВИЋ РАДИША, земљорадник из Горњих Мушића, рођен 1906. у Горњем Мушићу, син Светозара и Стаменије, у логору од 12. августа 1943.
Стрељан 16. IX 1943.
13. МИТРОВИЋ ЗДРАВКО, земљорадник, рођен 10. маја 1901. у Бре-жђу, син Јовице и Јулке, у логору од јануара 1943.
Стрељан 25. IX 1943.

ОПШТИНА ЛАЈКОВАЦ

1. ДОБРИВОЈЕВИЋ НИКОЛА, радник из Словца, рођен 16. јануара 1922. у Словцу, син Милана и Кристине, у логору од 17. септембра 1941.

Стрељан 3. X 1941.

2. МАРКОВИЋ МАРКО, земљорадник, из Словца, рођен 10. јуна 1912. у Словцу, син Љубисава и Милице, у логору од 17. септембра 1941.

Стрељан 3. XI 1941.

3. СРЕЋКОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник из Словца, рођен 3. априла 1924. у Словцу, син Прибислава и Ленке, у логору од 17. септембра 1941.

Стрељан 3. XI 1941.

4. ЈЕРЕМИЋ ИЛИЈА, ковач из Лајковца, рођен 1904. у Горњем Мушићу, син Драгића и Томаније, у логору од 10. децембра 1941.

Стрељан 17. XII 1941.

5. СТЕФАНОВИЋ МИЛОРАД, ложац, рођен 1918. у Рубибрезу, син Момира и Јелице.

Стрељан 18. XII 1941.

6. СИМИЋ МИЛАН, земљорадник, рођен 1925. у Вртиглаву, син Негована и Милке

Стрељан 9. III 1942.

7. ДУБЉЕВИЋ МИЛОРАД, учитељ, из Лајковца, рођен 30. јануара 1908. у Тврдојевцу, срез тамнавоки, син Ђорђа и Радојке Поморац, у логору од 2. фебруара 1942.

Стрељан 9. III 1942.

8. ЈОВАНЧИЋ РОДОЉУБ, пекар, рођен 1915. у Горњем Лајковцу, син Драгутина и Даринке Симић, у логору од 24. априла 1942.

Стрељан 14. V 1943.